

Σώπα, μη μιλάς (του Αζίζ Νεσίν)

/ Γενικά

Σώπα, μη μιλάς, είναι ντροπή
κόψ' τη φωνή σου
σώπασε επιτέλους
κι αν ο λόγος είναι αργυρός
η σιωπή είναι χρυσός. Τα πρώτα λόγια που άκουσα από παιδί
έκλαιγα, γέλαγα, έπαιζα μου λέγανε: «σώπα». Στο σχολείο μου κρύψαν την αλήθεια
τη μισή,
μου λέγανε: «εσένα τι σε νοιάζει; Σώπα!»

Με φιλούσε το πρώτο κορίτσι που ερωτεύτηκα και μου λέγανε:
«κοίτα μην πείς τίποτα, σσσ... σώπα!» Κόψε τη φωνή σου και μη μιλάς, σώπαινε.
Κι αυτό βάσταξε μέχρι τα είκοσί μου χρόνια. Ο λόγος του μεγάλου
η σιωπή του μικρού.
Έβλεπα αίματα στο πεζοδρόμιο,
«Τι σε νοιάζει εσένα;», μου λέγανε,
«θα βρείς το μπελά σου, σώπα».

Αργότερα φωνάζανε οι προϊστάμενοι

«Μη χώνεις τη μύτη σου παντού,
κάνε πως δεν καταλαβαίνεις, σώπα»

Παντρεύτηκα, έκανα παιδιά ,
η γυναίκα μου ήταν τίμια κι εργατική και
ήξερε να σωπαίνει.
Είχε μάνα συνετή, που της έλεγε «σώπα».

Σε χρόνια δίσεκτα οι γονείς, οι γείτονες με συμβουλεύανε:
«Μην ανακατεύεσαι, κάνε πως δεν είδες τίποτα. Σώπα»
Μπορεί να μην είχαμε με δαύτους γνωριμίες ζηλευτές,
με τους γειτονες, μας ένωνε, όμως, το Σώπα.

Σώπα ο ένας, σώπα ο άλλος, σώπα οι επάνω, σώπα η κάτω,
σώπα όλη η πολυκατοικία και όλο το τετράγωνο.
Σώπα οι δρόμοι οι κάθετοι και οι δρόμοι οι παράλληλοι.
Κατάπιαμε τη γλώσσά μας.
Στόμα έχουμε και μιλιά δεν έχουμε.
Φτιάξαμε το σύλλογο του «Σώπα».
και μαζευτήκαμε πολλοί,
μία πολιτεία ολόκληρη, μια δύναμη μεγάλη, αλλά μουγκή!

Πετύχαμε πολλά, φτάσαμε ψηλά, μας δώσανε παράσημα,
τα πάντα κι όλα πολύ.
Εύκολα, μόνο με το Σώπα.
Μεγάλη τέχνη αυτό το «Σώπα».

Μάθε το στη γυναίκα σου, στο παιδί σου, στην πεθερά σου
κι όταν νιώσεις ανάγκη να μιλήσεις ξερίζωσε τη γλώσσα σου
και κάν'την να σωπάσει.
Κόψ' την σύρριζα.
Πέτα την στα σκυλιά.
Το μόνο άχρηστο όργανο από τη στιγμή που δεν το μεταχειρίζεσαι σωστά.

Δεν θα έχεις έτσι εφιάλτες, τύψεις κι αμφιβολίες.
Δε θα ντρέπεσαι τα παιδιά σου και θα γλιτώσεις απο το βραχνά να μιλάς,
χωρίς να μιλάς να λές «έχετε δίκιο, είμαι σαν κι εσάς»
Αχ! Πόσο θα 'θελα να μιλήσω ο κερατάς.

Και δεν θα μιλάς,
θα γίνεις φαφλατάς ,

θα σαλιαρίζεις αντί να μιλάς .

Κόψε τη γλώσσα σου, κόψ'την αμέσως.

Δεν έχεις περιθώρια.

Γίνε μουγκός.

Αφού δε θα μιλήσεις, καλύτερα να το τολμήσεις. Κόψε τη γλώσσα σου.

Για να είσαι τουλάχιστον σωστός στα σχέδια και στα όνειρά μου
ανάμεσα σε λυγμούς και σε παροξυσμούς κρατώ τη γλώσσα μου,
γιατί νομίζω πως θα'ρθει η στιγμή που δεν θα αντέξω
και θα ξεσπάσω και δεν θα φοβηθώ και θα ελπίζω
και κάθε στιγμή το λαρύγγι μου θα γεμίζω με ένα φθόγγο,
με έναν ψιθυρο, με ένα τραύλισμα, με μια κραυγή που θα μου λέει:

Μίλα!

Αζίζ Νεσίν*

*Ο Αζίζ Νεσίν γεννήθηκε στη Χάλκη της Κωνσταντινούπολης
στις 20 Δεκέμβρη του 1915.

*Στο βίντεο που ακολουθεί, η συγκλονιστική απαγγελία του ποιήματος από την
ηθοποιό Μαριέτα Ριάλδη:*

Πηγή: pneumatokoinwnia.blogspot.gr